

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

De alinea, aanvangende met „verontreinigende stoffen”, en de alinea, aanvangende met „luchtverontreiniging”, worden in omgekeerde volgorde geplaatst.

In de alinea, aanvangende met „verontreinigende stoffen”, vervalt vóór „hinder” het woord „aanmerkelijke”.

In de alinea, aanvangende met „brandstof”, en de alinea, aanvangende met „toestel”, wordt in plaats van „lucht” gelezen: „buitenlucht”.

In de alinea, aanvangende met „vervoermiddel”, wordt in plaats van „vliegtuig” gelezen: „luchtvaartuig”.

De alinea, aanvangende met „verontreinigende handeling”, wordt gelezen: „verontreinigende handeling: gedraging waardoor een of meer verontreinigende stoffen in de buitenlucht kunnen geraken, die niet voortvloeit uit het normale gebruik van een toestel of brandstof en niet wordt verricht in een inrichting ten aanzien waarvan artikel 19 van deze wet of artikel 2 van de Hinderwet (*Stb.* 1952, 274) van toepassing is;”.

In de alinea, aanvangende met „het districtshoofd”, vervalt achter „Hinderwet” de vermelding „(*Stb.* 1952, 274)”.

Artikel 7 wordt gelezen:

„De Raad is bevoegd voor bepaalde onderwerpen of groepen van onderwerpen commissies, waarin ook personen buiten de Raad zitting kunnen hebben, in te stellen.”.

Aan **artikel 12**, tweede lid, onder *a*, wordt, met vervanging van de punt-komma door een komma, toegevoegd: „voor zover naar Ons oordeel het nut van het aanwenden daarvan niet opweegt tegen de nadelen uit het oogpunt van luchtverontreiniging.”.

Artikel 13, tweede lid, wordt gelezen:

„2. Een nadere eis kan er niet toe strekken te verplichten tot het treffen van voorzieningen die

a. de stand der techniek te boven gaan, of

b. in het algemeen uit economisch oogpunt redelijkerwijs niet gevergd kunnen worden.”.

Artikel 15 wordt gewijzigd als volgt:

In het derde lid wordt in plaats van „te stellen nadere eisen” gelezen: „gestelde nadere eisen”.

Het vierde lid wordt gelezen:

„4. Artikel 13, tweede lid, is van toepassing.”.

In **artikel 18**, derde lid, vervalt achter „Hinderwet” de vermelding „(*Stb.* 1952, 274)”.

Artikel 20 wordt gewijzigd als volgt:

In het tweede lid wordt in plaats van „onvolledig” gelezen: „ongenoegzaam”.

Het derde lid wordt gelezen:

„3. Niet-ontvankelijkverklaring kan achterwege blijven indien naar het oordeel van gedeputeerde staten de verstrekte

gegevens het ondanks hun ongenoegzaamheid mogelijk maken te beoordelen of de vergunning al dan niet kan worden verleend. Bij de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur worden hieromtrent nadere regelen gesteld."

Artikel 23 wordt gewijzigd als volgt:

In het derde lid wordt na „overeenkomstig” ingevoegd: „de”.

Aan het derde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: „De bezwaren kunnen schriftelijk worden kenbaar gemaakt door indiening van een bezwaarschrift. De bezwaren kunnen mondeling worden kenbaar gemaakt op een daartoe te houden hoorzitting.”.

Het vierde lid vervalt.

Het gedeelte van **artikel 24**, eerste lid, na „gelegenheid” wordt gelezen: „hen van advies te dienen omtrent de aanvraag en voorts, indien verlening van een vergunning wordt overwogen, omtrent het ontwerp daarvan.”.

Artikel 27, derde lid, wordt gewijzigd als volgt:

In plaats van „te stellen nadere eisen” wordt gelezen: „gestelde nadere eisen”. De laatste zin wordt gelezen: „Artikel 13, tweede lid, is van toepassing.”.

Na artikel 27 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„**Artikel 27a.** Aan een vergunning kan voorts een voorschrift worden verbonden, inhoudende dat de vergunninghouder verplicht is aan alle in zijn inrichting werkzame personen een schriftelijke instructie te verstrekken, erop gericht gedragingen hunnerzijds, die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden, uit te sluiten.”.

Aan het slot van afdeling 1 van hoofdstuk IV worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

„**Artikel 28a.** Aan iedere belanghebbende wordt op zijn verzoek inzage verleend in of tegen betaling van de kosten afschrift versterkt van een verleende vergunning. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen daaromtrent regelen worden gesteld.

Artikel 28b. Ten aanzien van de toepassing van de artikelen 23, eerste en derde lid, 28, tweede lid, onder *c*, en 28a, worden bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld met het oog op de bewaring van fabrieksgeheimen en geheimen met betrekking tot de landsverdediging. Daarbij kan voor zover nodig van de genoemde bepalingen worden afgeweken.”.

Artikel 29 wordt gewijzigd als volgt:

In het tweede lid wordt in plaats van „andere overheidsorganen” gelezen: „overheidsorganen”.

In het derde lid wordt in plaats van „heffen” gelezen: „treffen”.

Artikel 30, eerste lid, onder *a*, wordt gelezen:

„*a.* indien de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig die vergunning of indien een aan de vergunning verbonden voorschrift niet wordt nageleefd;”.

In **artikel 33**, tweede lid, wordt in plaats van „diegene” gelezen: „diegenen”.

Artikel 36 wordt gelezen:

„1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald:

a. dat ten aanzien van de bij de maatregel aangewezen categorieën van wijzigingen en uitbreidingen van inrichtingen en van veranderingen van in inrichtingen gebezigde werkwijzen in artikel 19, eerste lid, onder *b*, gestelde verbod niet geldt;

b. dat degene die een inrichting drijft, in daartoe bij de maatregel aangewezen categorieën van gevallen verplicht is

van zodanige wijziging of uitbreiding of verandering van werkwijze binnen een bij de maatregel bepaalde termijn opgave te doen aan gedeputeerde staten, alsmede aan de inspecteur en het districtshoofd.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van wijzigingen en uitbreidingen en veranderingen van werkwijzen worden aangewezen, met betrekking tot welke in een krachtens artikel 19, eerste lid, onder *a*, verleende vergunning kan worden bepaald dat te hunnen aanzien voor de betrokken inrichting het in dat lid, onder *b*, gestelde verbod niet geldt. Aan een vergunning waarin zodanige voorziening is opgenomen, kan tevens een voorschrift worden verbonden, inhoudende de verplichting in daartoe bij het voorschrift aangewezen categorieën van gevallen van een wijziging of uitbreiding of verandering van werkwijze, waarop die voorziening betrekking heeft, binnen een in de vergunning bepaalde termijn opgave te doen aan gedeputeerde staten, alsmede aan de inspecteur en het districtshoofd.”.

Na artikel 49 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„**Artikel 49a.** 1. Onze Minister en Onze Ministers wie het mede aangaat, kunnen tezamen, de Raad en de Gezondheidsraad gehoord, voor het gehele land of voor een in hun besluit aangewezen gebied, ten aanzien van de concentratie van een in hun besluit aangewezen verontreinigende stof op leefniveau een grens waarde vaststellen, waarvan overschrijding of dreigende overschrijding voor de toepassing van deze wet wordt aangemerkt als ernstige luchtverontreiniging.

2. De bij die toepassing betrokken overheidsorganen houden rekening met de vastgestelde grenswaarden.

3. Een krachtens het eerste lid vastgesteld besluit wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.”.

Artikel 50 wordt gewijzigd als volgt:

Het derde lid vervalt.

Het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid. In dit lid wordt in plaats van „het eerste of het derde lid” gelezen: „het eerste lid”.

In **artikel 56**, tweede lid, wordt in plaats van „of bericht” gelezen: „of bericht hij”.

Artikel 58 wordt gelezen:

„1. Er is een Fonds Luchtverontreiniging, ten laste waarvan aan een ieder die ten gevolge van boven Nederlands grondgebied optredende luchtverontreiniging schade heeft geleden, welke redelijkerwijs niet te zijn laste behoort te blijven, op zijn verzoek een tegemoetkoming kan worden toegekend voor zover niet uit anderen hoofde in een redelijke tegemoetkoming is of kan worden voorzien.

2. Indien een vaststelling vooraf omtrent het ontbreken van de aan het slot van het eerste lid bedoelde mogelijkheid zou leiden tot een onredelijke vertraging of tot van de belanghebbende niet te vergen kosten, kan een tegemoetkoming uit het fonds worden toegekend tegen cessie aan het fonds van rechten welke de belanghebbende ter zake van de schade tegenover derden mocht kunnen doen gelden.

3. Het fonds is rechtspersoon en is gevestigd te 's-Gravenhage.

4. Onze Minister is belast met het beheer van het fonds.

5. Het fonds ontvangt jaarlijks:

a. een telkenjare door Onze Minister vast te stellen gedeelte van de opbrengst van de door het Rijk krachtens artikel 59, tweede lid, ingestelde heffingen;

b. een telkenjare door Onze Minister vast te stellen gedeelte van de opbrengst van de door de provincie krachtens artikel 59, eerste lid, ingestelde heffingen;

c. de opbrengst van aan het fonds overeenkomstig het tweede lid gecedeerde rechten;

d. het batig saldo van de laatstelijk afgesloten rekening van het fonds;

e. andere inkomsten.

6. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de indiening en behandeling van en de beslissing op verzoeken om een tegemoetkoming.

7. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent het beheer en de administratie van het fonds alsmede de daarop met medewerking van de Algemene Rekenkamer uit te oefenen controle."

In artikel 59, vierde lid, wordt in plaats van „de wet van 1 juni 1850 (Stb. 26)” gelezen: „de Kostenwet invordering rijksbelastingen (Stb. 1969, 83)”.

Artikel 61 wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid wordt in plaats van „degene die door het besluit rechtstreeks in zijn belang is getroffen,” gelezen: „iedere belanghebbende”.

Het vierde lid vervalt.

Artikel 66 wordt gelezen:

„1. Tegen een besluit waarbij een nadere eis als bedoeld in artikel 27, derde lid, wordt gesteld, kan iedere belanghebbende voorziening vragen bij gedeputeerde staten. De artikelen 63 en 64 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Tegen een krachtens het eerste lid door gedeputeerde staten genomen beslissing kan iedere belanghebbende bij Ons voorziening vragen. De artikelen 63, 64 en 65 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt eerst van kracht zodra het onherroepelijk is geworden.

Artikel 67 wordt gewijzigd als volgt:

De eerste volzin van het eerste lid wordt gelezen: „Bij een algemene maatregel van bestuur krachtens deze wet kan worden bepaald dat in daarbij aangewezen gevallen iedere belanghebbende tegen een krachtens die maatregel genomen besluit waarvan de bepalingen geen algemeen verbindende voorschriften zijn, voorziening kan vragen.”

In het tweede lid, onder a, wordt in plaats van "bepalingen" gelezen: „bepaling”; in dat lid, onder c, wordt in plaats van „artikel 58, vijfde lid” gelezen: „artikel 58, zesde lid”.

In artikel 73 vervallen de woorden „ten behoeve van de uit de artikelen 70, 71 en 72 voortvloeiende werkzaamheden”.

Aan het begin van hoofdstuk X worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

„**Artikel 76a.** Voor de toepassing van de artikelen 23, eerste lid, 24, 28, tweede lid, 31, 32, 33, 40 en 45 wordt onderscheidenlijk het gebied van een bovengemeentelijk openbaar lichaam met een gemeente, het bestuur van zodanig lichaam met burgemeester en wethouders en de voorzitter van het bestuur van zodanig lichaam met de burgemeester gelijk gesteld.

Artikel 76b. Voor de toepassing van de artikelen 23, derde lid, 29, tweede lid, 31, 61, 66, 67 en 79, derde lid, worden ten

aanzien van personen of colleges met enig openbaar gezag bekleed, de hun als zodanig toevertrouwde belangen en ten aanzien van privaatrechtelijke organisaties de belangen met het oog waarop zij in het leven zijn geroepen, als hun belangen beschouwd.”.

Aan **artikel 79** wordt een lid toegevoegd, luidende:

„4. Een algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 12 of 18 treedt niet eerder in werking dan een maand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin hij is geplaatst.”.

Artikel 83, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

In plaats van de onderdelen a en b wordt gelezen:

„a. het bij of krachtens artikel 12, 13, 27, tweede lid, 36, eerste lid, onder b, 38, eerste of tweede lid, 44, eerste of tweede lid, 76, eerste lid, of 77, tweede lid, bepaalde,

b. een krachtens artikel 15, derde lid, 27, 27a of 36, tweede lid, aan een vergunning verbonden voorschrift, waaronder niet begrepen een voorschrift als bedoeld in artikel 82, eerste lid, onder b,

c. een hem overeenkomstig artikel 27a verstrekte instructie, indien zijn handelen tot gevolg heeft dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden.”.

De onderdelen c (oud) en d worden vernummerd tot d en e.

Artikel 85 wordt gewijzigd als volgt:

Het eerste lid wordt gelezen:

„1. Bij veroordeling wegens een der in de artikelen 82 en 83 strafbaar gestelde feiten kan de rechter als maatregel de verplichting opleggen:

a. tot het storten van een waarborgsom voor een bedrag van ten hoogste vijftigduizend gulden en voor een tijd van ten hoogste twee jaar,

b. tot voldoening van een geldbedrag ter ontneming van het geschatte voordeel uit het strafbare feit of uit soortgelijke strafbare feiten, waaromtrent voldoende aanwijzingen bestaan, dat zij door de veroordeelde zijn begaan.”.

In het tweede lid wordt in plaats van „De rechter bepaalt in zijn uitspraak” gelezen: „In een uitspraak waarin hij de in het eerste lid, onder a, bedoelde verplichting heeft opgelegd, bepaalt de rechter tevens”.

In **artikel 89** wordt, met vernummering van het tweede lid tot derde lid, een nieuw lid ingevoegd, luidende:

„2. In de Mijnewet 1903 wordt na artikel 9 een nieuw artikel opgenomen, luidende:

Artikel 10. Het krachtens artikel 9, eerste lid, onder c, bepaalde is niet van toepassing op inrichtingen, behorende tot een krachtens artikel 18 van de Wet inzake de luchtverontreiniging aangewezen categorie, voor zover deze ten gevolge van het veroorzaken van luchtverontreiniging naar buiten gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken.”.